

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้ จังหวัดสระแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นการวิจัยและพัฒนามีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสระแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทابา (Hilda Taba) ซึ่งมีการดำเนินการ 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 วินิจฉัยความต้องการ สำรวจสภาพปัจจัยทางองค์กรท้องถิ่นซึ่งการดำเนินงานในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษา วิเคราะห์สภาพความต้องการของชุมชนเพื่อใช้เป็นตัวกำหนดแนวทาง หรือสภาพที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนและเพื่อจัดเตรียมข้อมูลที่จำเป็นในการสร้างหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวม ข้อมูลพื้นฐานจากเอกสาร ตำรา และสัมภาษณ์บุคคลในท้องถิ่น แบบไม่มีโครงสร้างจำนวน 35 คน ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 10 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 5 คน นักเรียน จำนวน 10 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 10 คน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อกำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งผลจากการวินิจฉัยความต้องการ สำรวจสภาพปัจจัยทางองค์กร พบว่า ชุมชนหรือท้องถิ่นต้องการให้มีการจัดสาธารณะการเรียนรู้ในเรื่อง ประวัติความเป็นมา คำขวัญ ตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัด ที่ดีและอาณาเขต สภาพทั่วไปทางภูมิศาสตร์ อาชีพที่สำคัญ สถานที่ท่องเที่ยว บริการของรัฐ ทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปาชีพที่มีอยู่ และของที่ระลึก วัฒนธรรมประเพณีของจังหวัดสระแก้ว

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์เฉพาะหรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลาง และวิเคราะห์

คาดหวัง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ในช่วงชั้นที่ 2 สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ และสาระที่ 5 ภูมิศาสตร์ และได้นำข้อมูลที่ได้จากการวินิจฉัยความต้องการสำรวจสภาพปัญหาของท้องถิ่น มาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์เฉพาะ ดังนั้นการกำหนดจุดประสงค์เฉพาะนี้จะสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรท้องถิ่น

หลักสูตรแกนกลาง	หลักสูตรท้องถิ่น
1.เพื่อให้มีความรู้และเข้าใจประวัติศาสตร์ลักษณะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดของตน	1.อธิบายประวัติศาสตร์ความเป็นมาของจังหวัด สาระแก้วไห้ได้
2.เพื่อให้มีทักษะสามารถแสวงหาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดของตน	2.บอกคำข่าวญประขาจังหวัดสาระแก้วไห้ได้
3.เพื่อให้มีความภาคภูมิใจ ชื่นชม เห็นคุณค่าของสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวที่มีผลต่อตนเอง ครอบครัว สังคม	3.บอกตราสัญลักษณ์ของจังหวัดสาระแก้วไห้ได้ 4.บอกสภาพทั่วไปทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดสาระแก้วไห้ได้ 5.อธิบายสภาพภูมิอากาศของจังหวัดสาระแก้วไห้ได้ 6.บอกถึงจังหวัดต่าง ๆ ที่ติดต่อกับจังหวัดสาระแก้วไห้ได้ 7.บอกชื่ออำเภอและอาณาเขตอำเภอในจังหวัดสาระแก้วไห้ได้ 8.อธิบายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในท้องถิ่นได้ 9.บอกถึงอาชีพที่สำคัญของคนในท้องถิ่นได้ 10.อธิบายสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้ 11.บอกที่ตั้งสถานที่ท่องเที่ยวได้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หลักสูตรแกนกลาง	หลักสูตรท้องถิ่น
1. เพื่อให้มีความรู้และเข้าใจประวัติศาสตร์ ลักษณะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดของตน	12. อธิบายเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่สำคัญในท้องถิ่นได้
2. เพื่อให้มีทักษะสามารถแสวงหาและ รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดของตน	13. บอกวิธีอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ได้
3. เพื่อให้มีความภาคภูมิใจ ชื่นชม เห็นคุณค่า ของสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวที่มีผลต่อตนเอง ครอบครัว สังคม	14. อธิบายบริการของรัฐที่มีในท้องถิ่นของตน ได้
	15. อธิบายลักษณะพื้นเมืองและของที่ระลึกใน ท้องถิ่นของตน ได้
	16. แนะนำแหล่งผลิตสินค้าพื้นเมืองและของที่ ระลึกในท้องถิ่น ได้
	17. บอกได้ว่าประเทศของท้องถิ่นมีประเทศใด อะไรบ้าง
	18. บอกช่วงเวลาของประเทศของท้องถิ่นและ ประเทศใด ได้

ข้อที่ 3 การเลือกเนื้อหาสาระ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาสาระที่สำคัญของท้องถิ่น โดย วิเคราะห์จากปัจจัยทางภูมิศาสตร์หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งในการคัดเลือกเนื้อหาสาระนี้ต้อง คัดเลือกให้สอดคล้องกับปัจจัยทางภูมิศาสตร์และมาตรฐานการเรียนรู้กุழมานะการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมในช่วงชั้นที่ 2 สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนิน ชีวิตในสังคม สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ และสาระที่ 5 ภูมิศาสตร์

ตารางที่ 2 เมธีบยเทียบสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางและสาระการเรียนรู้หลักสูตรห้องถิน

โครงสร้างสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง	โครงสร้างสาระการเรียนรู้หลักสูตร ห้องถิน
จังหวัดของเรา	จังหวัดสาระแก้ว
1. ประวัติความเป็นมาของจังหวัด - ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจังหวัด - ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนในจังหวัด	1. ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของ จังหวัดสาระแก้ว 2. สภาพทั่วไปทางภูมิศาสตร์ของจังหวัด สาระแก้ว 3. ที่ดินและอาณาเขตจังหวัดสาระแก้ว 4. อาชีพหลักในจังหวัดสาระแก้ว 5. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสาระแก้ว 6. ทรัพยากรธรรมชาติในจังหวัดสาระแก้ว 7. บริการของรัฐในจังหวัดสาระแก้ว 8. ลิ้นค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกของ จังหวัดสาระแก้ว 9. วัฒนธรรมประเพณีในจังหวัดสาระแก้ว

ข้อที่ 4 การจัดลำดับเนื้อหาสาระ ผู้จัดได้นำสาระการเรียนรู้มาเรียงลำดับก่อนหลังตามความเหมาะสมและต่อเนื่อง สัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและได้กำหนดเวลาในการเรียนแต่ละสาระการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการกำหนดเวลาในการเรียนนี้ ผู้จัดได้วิเคราะห์จากโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ในช่วงชั้นที่ 2 สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ และสาระที่ 5 ภูมิศาสตร์

ตารางที่ 3 การจัดระบบเนื้อหา สาระการเรียนรู้และเวลาเรียน หลักสูตรท้องถิ่นหน่วยการเรียนรู้
จังหวัดสระแก้ว

สาระการเรียนรู้	เวลาเรียน (ชม.)
1. ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของจังหวัดสระแก้ว	3
2. สภาพทั่วไปทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดสระแก้ว	2
3. ที่ดินและอาณาเขตจังหวัดสระแก้ว	3
4. อาชีพหลักในจังหวัดสระแก้ว	3
5. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสระแก้ว	4
6. ทรัพยากรธรรมชาติในจังหวัดสระแก้ว	4
7. บริการของรัฐในจังหวัดสระแก้ว	3
8. สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกของจังหวัดสระแก้ว	2
9. วัฒนธรรมประเพณีในจังหวัดสระแก้ว	2

ข้อที่ 5 การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้จัดใช้ประสบการณ์การเรียนรู้โดย
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ ศักยภาพของผู้เรียน เน้น
กระบวนการเรียนรู้ควบคู่กับการปลูกฝังคุณธรรมที่ดี เน้นการทำงานกลุ่ม การร่วมมือ การมี
ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น และการเคารพบทบาทหน้าที่ของทุกคน

ข้อที่ 6 การจัดลำดับประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้จัดได้ศึกษาสาระการเรียนรู้ ผลการ
เรียนรู้ที่คาดหวัง และได้จัดลำดับประสบการณ์การเรียนรู้โดยให้สอดคล้อง สัมพันธ์กับสาระการ
เรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ผู้จัดใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. สังเกตและรวมรวมข้อมูล
2. สนทนา
3. วิเคราะห์
4. ระคุมความคิด
5. อภิปรายกลุ่ม
6. สืบค้นข้อมูล
7. แสดงความคิดเห็น

ข้อที่ 7 การประเมินผล ผู้จัดได้กำหนดแนวทางในการประเมินผลโดยใช้การประเมินผลตามสภาพจริง โดยการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การปฏิบัติงาน การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน การตรวจผลงาน การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติ ต่อจังหวัดสะแก้ว เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร

ผู้จัดได้ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เครื่องมือคือ แบบประเมินหลักสูตรท้องถิ่น การประเมินหลักสูตรท้องถิ่นนี้เป็นการประเมินหรือตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร ก่อนนำไปใช้เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและการปรับปรุงแก้ไข โดยแบบประเมินหลักสูตรท้องถิ่น ซึ่งผู้จัดสร้างขึ้นเองนี้มีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ คือ มีความเหมาะสมมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพหลักสูตร มีดังนี้

แบบประเมินหลักสูตรท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสะแก้ว

1. การสร้าง ได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินหลักสูตร ศึกษาโครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตร และออกแบบแบบประเมินหลักสูตร ซึ่งประเมิน 7 ด้านคือ ด้านหลักการของหลักสูตร ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านสาระการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเวลาเรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนและ ด้านการวัดและประเมินผล

2. การหาคุณภาพ หลังจากสร้างแบบประเมินหลักสูตรแล้วนำแบบประเมินที่สร้าง

ขึ้นให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วปรับปรุงแก้ไข โดยได้ปรับปรุงแก้ไขในส่วนรูปแบบของแบบประเมินหลักสูตรให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพิ่มหัวข้อการประเมินหลักสูตรหัวข้ออัตราเวลาเรียน ก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ ประเมินความถูกต้อง ความครอบคลุม ความสอดคล้อง แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้เสนอความคิดเห็นว่าควรปรับปรุงให้แบบประเมินหลักสูตร มีความสอดคล้องกับตัวหลักสูตรท้องถิ่น ซึ่งผู้จัดได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จึงได้แบบประเมินที่มีคุณภาพก่อนนำไปทดลองใช้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้จัดนำหลักสูตรท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสะแก้ว และแบบประเมินหลักสูตรไปให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน พิจารณาและขอคำแนะนำเพิ่มเติม ซึ่งจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน เห็นว่า หลักสูตรท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสะแก้วนี้มีคุณภาพเหมาะสมในทุก ๆ ส่วน สามารถนำมาใช้ได้ นำมาใช้ได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินหลักสูตร ใช้ค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย โดยนำคำตอบจากผู้ประเมินหลักสูตรแต่ละท่านมาให้ค่าน้ำหนักเป็นคะแนนดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนน 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย น้ำหนักคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชุมศรีสะอาด และบุญส่อง นิลแก้ว, 2535, หน้า 24)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสิน การกำหนดค่าเฉลี่ยของความเหมาะสม คือถ้าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ประเมินหลักสูตรมีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่าหลักสูตรนั้นมีคุณภาพเหมาะสม นำมาใช้ได้ ส่วนค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่า 3.50 ผู้วิจัยดำเนินการขอทำแน่น้ำกับผู้ประเมินหลักสูตรเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไขหลักสูตรต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเบต 1 จำนวน 4,194 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองใช้หลักสูตรในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านตาหลังใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเบต 1 จังหวัดสาระแก้ว จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองใช้หลักสูตร

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสาระแก้ว

2.3 แบบวัดเจตคติ์อ้างหวัดสาระแก้ว

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

3.1.1 การดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบเรียงหัวข้อ ซึ่งมีองค์ประกอบคือ ชื่อเรื่อง ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น จำนวนคน สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน ถือการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

3.1.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความถูกต้องเหมาะสมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้เสนอให้ปรับปรุงแก้ไขในส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนว่าควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและควรปรับอัตราเวลาเรียนในบางแผนให้เหมาะสมสมบูรณ์

3.1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านตาหลังใน จังหวัดสาระแก้ว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในภาษาที่ใช้และความเหมาะสมของ กิจกรรมกับระยะเวลาที่ใช้ ผลปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้บางแผนยังบกพร่องในเรื่อง ความรู้ และใบงาน ในส่วนของใบความรู้นั้นขาดความชัดเจนของภาษา ใช้ภาษาที่เข้าใจยาก และทำให้เกิดความสับสน ได้ และมีคำที่พิมพ์ผิดในใบความรู้เล็กน้อย ส่วนใบงานนั้นขาดความชัดเจนของคำชี้แจง ทำให้นักเรียนสับสนและปฏิบัติกิจกรรมผิด ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขในส่วนต่างๆ ที่บกพร่อง จึงได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสาระแก้ว

3.2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล เทคนิคการสร้างแบบทดสอบวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเนื้อหาสาระหลักสูตรท่องถิน หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสาระแก้ว แล้วสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 54 ข้อ

3.2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความถูกต้องเหมาะสมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ค่าต้นนีความสอดคล้อง ถ้าค่านีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ ซึ่งผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญได้

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .60-1 ซึ่งถือว่าใช้ได้ แต่ควรปรับปรุงเรื่องการเรียงลำดับ 4 ตัวเลือก คือควรเรียงตามลำดับโดยพิจารณาจากความสั้น – ยาวของตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุง จันได้แบบทดสอบวัดผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สมบูรณ์

3.2.3 นำแบบทดสอบวัดผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านตาหลังใน จำนวน 25 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำกระดาษคำตอบมาตรวจสอบให้คะแนน โดยมีวิธีการตรวจคือ ตอบถูก ให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้วนำคะแนนที่ได้มา วิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ จากนั้นคัดเลือก เนพาะข้อสอบที่มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ซึ่ง สามารถคัดเลือกได้ทั้งสิ้น 30 ข้อ โดยมีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.42 – 0.78 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.28 – 0.42 และนำข้อสอบที่คัดเลือกไว้แล้วมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร K-R 20 ของคูเดอร์ ริ查ร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .82

3.3 แบบวัดเขตคติอัจฉริยะ

3.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเขตคติอัจฉริยะจากเอกสาร ตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวัดเขตคติ

3.3.2 สร้างแบบวัดเขตคติอัจฉริยะแก้ว สร้างโดยเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ตามหลักการของลิกเกิร์ต (Likert) ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความรู้สึกของ นักเรียนที่มีต่อจังหวัดสาระแก้ว จำนวน 30 ข้อ โดยมีทั้งข้อความทั้งทางบวกและทางลบ

3.3.3 นำแบบวัดเขตคติที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการคุณวิทยานิพนธ์เพื่อ ตรวจสอบคุณภาพ ความถูกต้องเหมาะสมสมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อ ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผู้วิจัย ได้ปรับปรุงในส่วนของภาษาที่ใช้ในแบบวัดเขตคติให้ชัดเจนและเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น

3.3.4 นำแบบวัดเขตคติที่ผ่านการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านตาหลังใน จำนวน 25 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้และศึกษาข้อมูลพ่วงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แล้วนำมาปรับปรุง แก้ไข ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงภาษาที่ใช้ในแบบวัดเขตคติให้กระชับยิ่งขึ้น เพราะการใช้ภาษาที่ พูมเพียบเกินไปทำให้นักเรียนเกิดความสับสนได้ จึงได้แบบวัดเขตคติที่สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

3.3.5 นำแบบวัดเขตคติมาตรวจให้คะแนนแต่ละข้อมีน้ำหนักเป็น 5 4 3 2 และ 1 โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ข้อคำถามเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

3.3.6 น้ำแบบวัดเขตคติตามหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการคำนวณค่า

สัมประสิทธิ์แอลfa ของครอนบาก (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

4. แบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pretest – Posttest Design

มีลักษณะการทดลองดังนี้ (ล้วน สายศศและอังคณา สายศศ, 2536, หน้า 216)

	T ₁	X	T ₂
T ₁	หมายถึง	การสอนก่อนที่จะจัดกระทำการทดลอง (Pretest)	
X	หมายถึง	การจัดกระทำ (Treatment)	
T ₂	หมายถึง	การสอนหลังจากที่จัดกระทำการทดลอง (Posttest)	

วิธีดำเนินการทดลอง

- ทดลองก่อนเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสาระแก้ว และแบบวัดเขตคติที่มีต่อจังหวัดสาระแก้ว ก่อนจะดำเนินการสอน
- ผู้จัดนำแผนการจัดการเรียนรู้มาดำเนินการสอนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

3. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ จังหวัดสาระแก้วและแบบวัดเขตคติที่มีต่อจังหวัดสาระแก้วฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

4. นำผลการทดสอบของนักเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสาระแก้วและของแบบวัดเขตคติที่มีต่อจังหวัดสาระแก้ว

5.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ สาระแก้ว และของแบบวัดเขตคติที่มีต่อจังหวัดสาระแก้ว ด้วยการทดสอบค่าที (t -test) โดยใช้ โปรแกรม SPSS for Windows

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงหลักสูตร

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสาระแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่เนื่องจากเมื่อทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสาระแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏว่าหลักสูตรมี คุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด น่าพึงพอใจ จึงไม่ต้องปรับปรุงหลักสูตร